

“Al PSC no li fa res que CiU o el PNB pactin amb el PSOE a Madrid”

José Zaragoza (Molins de Rei, 1961) és secretari d'Organització del PSC, i ha estat coordinador de la Secretaria de Política Municipal i de la d'Organització del PSC, i membre del comitè federal del PSOE. És considerat l'home fort de José Montilla.

Pasqual Maragall és el Joan Carretero del PSC?

—Són dos casos totalment diferents. Pasqual Maragall ha estat president de la Generalitat i alcalde de Barcelona, té una trajectòria política de primera línia i no és comparable amb Joan Carretero, ni com a persona, ni com a polític. Maragall és una persona de pensament i plantejaments polítics de futur. Carretero i Maragall són els antípodes.

—Si Pasqual Maragall fa plantejaments polítics de futur, per què ha estat rellevat?

—El partit sempre li ha respectat les decisions personals, com la de no continuar de candidat i de president del PSC, perquè ell creu que a la política hi ha d'haver moviment. Però continuarà col·laborant en els projectes que compartim i pot comptar amb el PSC per a desenvolupar les seves idees.

El PSC només pot tenir amb Pasqual Maragall una actitud de respecte i afecte, perquè el socialisme català és el que és gràcies a ell, i mai no li podrà tornar tot l'agraïment.

—Costa de creure que tot siguin elogis per a l'ex-president de la Generalitat i del PSC.

—Si alguna cosa hem criticat de Maragall és que sempre pensa molt en perspectiva i que moltes vegades, en una discussió diària, no acaba de tenir les coses ben controlades.

—Cap partit no fa autocrítica de la pèrdua de vots generalitzada a les eleccions municipals, almenys públicament. El PSC reflexiona a fons sobre els seus resultats?

—A les eleccions autonòmiques, al PSC ja vam començar una discussió sobre el nostre projecte polític, en constatar un cert desmenjament electoral. Ara

tenim comissions que discuteixen aquest projecte i som conscients que hem de tractar més a fons dels problemes que preocupen realment la gent i recuperar la confiança de la gent que s'ha distanciat de la participació política. No és una crítica prou àcida, acceptar això?

—**Creieu que el debat intern d'ERC podria fer trontollar l'estabilitat del Govern de Catalunya?**

—En les vides polítiques internes dels altres partits, el PSC no hi entra. El Govern de Catalunya té una majoria parlamentària sòlida i comença a agafar molta velocitat en la solució dels problemes que té la societat catalana. Una altra qüestió són els acords municipals, en què hi ha molta varietat.

—**S'ha dit que a l'Ajuntament de Barcelona, i també a la Generalitat, el PSC mana com si hi tingués majoria absoluta, i que els seus dos socis són una mica invisibles...**

—Jordi Portabella i Imma Mayol eren força més coneguts que Jordi Hereu. Podem comparar els resultats electorals des del 1999 fins al 2007, i no només des del 2003, perquè aquell any hi va haver un component molt especial de mobilització ciutadana contra la guerra, que els analistes van considerar que havia afavorit ERC i ICV. Si fem aquesta comparació es fa evident que l'evolució d'aquestes dues formacions va amunt i no pas avall. En canvi, el PSC ha baixat. Per tant, si algú ha tret benefici d'aquests vuit anys de govern conjunt han estat més Portabella i Mayol que no pas el PSC.

—**CiU insisteix a dir que hauria de governar sempre la llista més votada, encara que les altres forces sumin una majoria àmplia. Si això fos així, el poder del PSC es reduiria dràsticament, començant pel govern català.**

—M'estranya que el senyor Mas pregoni aquesta proposta, però molts dels seus regidors no l'apliquin. Hi ha unes lleis electorals recollides en un Estatut i en una Constitució acceptades per tots els partits, també per CiU.

—**Les lleis són revisables si compten amb el consens majoritari de les forces polítiques.**

—Artur Mas té un problema existencial que l'ha fet canviar d'opinió. CiU va posar per condició a l'hora de votar l'Estatut que no es modifiqués la llei electoral. Per tant, només puc atribuir aquest canvi de parer a la síndrome de Mas de

"Garantir al Congrés una majoria favorable als interessos catalans és més fàcil amb 164 diputats que tenint-n'hi només 21."

no acceptar el resultat de les eleccions. CiU vol que el vot d'un ciutadà tingui un valor o un altre segons el lloc on resideix, i això sí que li sembla democràtic.

—**El conseller Joan Puigercós ha demanat a Montilla que planti cara a Zapatero, perquè asfixia Catalunya. El president espanyol fa tot allò que pot per Catalunya?**

—Mai no hi ha hagut un president amb la preocupació i la voluntat de resoldre problemes que té Zapatero.

—**Doncs té molts expedients sobre la taula que no semblen haver-se mogut des del març de 2004.**

—Els vuit anys de govern d'Aznar amb el suport de CiU van deixar Catalunya en un buit que hem de recuperar, i la velocitat de recuperació no pot ser tan ràpida com voldríem. Estem convençuts que ens podem entendre amb Zapatero i en som optimistes. Al marge de bones sintonies, la nostra responsabilitat des del Govern de Catalunya és exigir i reivindicar.

—**No ha reculat ni un mil·límetre en el federalisme que proclamava el 2004?**

—No, perquè la reforma de l'Estatut que va pactar amb les forces catalanes, excepte ERC, va en aquesta línia.

—**Artur Mas diu que el PSC els fustiga mentre el PSOE se'ls insinua, però Duran i Lleida admet que donar suport a un govern del PP afavoriria la continuïtat del tripartit. Veieu possible un acord PSOE-CiU i un tripartit a Catalunya?**

—CiU encara no ha entès que el PSC és un partit diferent del PSOE, i Mas continua obsessionat pensant-se que el PSC actua a les ordres del PSOE. Doncs que vagi a Madrid tantes vegades com vulgui a negociar allò que vulgui, o que hi vagi el senyor Duran si convé. Ja s'ho arreglaran ells dos. Però el PSC és un partit independent que té un projecte polític propi per als catalans.

—**En tot cas, el PSC trobaria desitjable un acord entre socialistes i convergents a l'executiu espanyol?**

—Al PSC no li fa res que CiU o el PNB pactin amb el PSOE a Madrid, però que Artur Mas tingui clar que un pacte no li donarà la presidència de la Generalitat, perquè aquesta presidència la decideixen els catalans. Em sembla molt raonable i assenyat, perquè a Catalunya li convé un govern amb el PSOE a Madrid.

—**El PSC n'està segur, que un PSOE en minoria que pogués governar amb els vots de CiU no premiaria d'alguna manera el suport d'aquesta federació?**

—Això deien abans de les eleccions autonòmiques. Mas estava convençut que Zapatero el faria president perquè el PSC era una sucursal del PSOE. Però algun dia CiU acceptarà que el PSC és un partit sobirà que pren les seves decisions. Qui practica el sucursalisme és CiU, que sempre va a Madrid a demanar ajuda al PP o a qui sigui perquè no és capaç de guanyar a Catalunya.

—**Si el PSC és un partit independent amb un projecte propi per a Catalunya, per què no té grup parlamentari propi al Congrés espanyol, com proposava Pasqual Maragall?**

—El PSC entén que els interessos de Catalunya també es defensen a Madrid. I creiem que, com s'ha demostrat els darrers anys, garantir al Congrés una majoria favorable als interessos catalans és més fàcil amb 164 diputats que tenint-n'hi només 21. Amb el vot de 21 diputats pots expressar la teva opinió, però no guanyar votacions. A diferència de CiU, nosaltres només estem disposats a sumar amb la resta de socialistes espanyols. Mai no ens afegiríem al vot del PP.

—**El PSC ha pactat amb el PP a Roses i a Torres de Segre per mantenir-hi l'alcaldia.**

—ERC també ho ha fet, i ICV. Són pobles petits amb una dinàmica totalment diferent. Amb l'únic partit que hem dit que no es pacti és amb la Plataforma per Catalunya, una formació racista i xenòfoba.

Gemma Aguilera